

Arrest

nr. 309 237 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tadzjiekse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.P. DOCQUIR loco advocaat F. GELEYN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Tadzjiekse staatsburger van Tadzjiekse etnische origine, afkomstig uit Dushanbe. U bent een gescheiden moeder van twee kinderen die zich momenteel in uw land van herkomst bevinden. Uw zus H. K. (...) (OV (...)) was sedert 2016 gehuwd met Z. (...), de (...) van de (...) van de zittende president van de republiek Tadjikistan Emomali Rachmon. Z. (...) was ook de voormalige echtgenoot van de (...) van diezelfde president. Z. (...) bezat bovendien diverse bedrijven en was ook betrokken bij drugshandel vanuit Afghanistan. Geleidelijk aan merkten jullie dat uw zus werd mishandeld door haar echtgenoot. In september 2018 kwam uw zus naar jullie moeder en u toe, vermagerd en met zichtbare blauwe plekken. Ze zei dat ze niet meer terug wilde naar haar man. Jullie vingen haar op. Nog dezelfde dag kwam Z. (...) uw zus terugvragen maar jullie lieten haar niet gaan. Diezelfde dag kwamen vier politieagenten bij jullie langs en namen uw zus met geweld mee. U ging naar de woning van Z. (...) maar werd door de bewaking niet

binnengelaten. Daarop richtte u zich tot de politie en parket om klacht neer te leggen maar dat werd geweigerd zodra duidelijk was dat de klacht tegen Z. (...) gericht was. Een tijdlang vernam u niets van of over uw zus. Begin maart 2019 belde uw zus ineens naar uw moeder met de melding dat ze de volgende dag op bezoek zou komen. De volgende dag, 8 maart 2019, kwam uw zus bij uw moeder en u langs. Ze had veel blauwe plekken, was erg vermagerd en was bijna kaal. Ze vertelde dat ze in de gevangenis had gezeten, en ook een tijd gedwongen was opgenomen in de psychiatrie, allemaal op bevel van haar man. Uw zus maakte een getraumatiseerde indruk. Ze zei dat haar man haar nooit met rust zou laten en vroeg u om haar te helpen het land te ontvluchten. U organiseerde de vlucht en op de 29ste maart 2019 kreeg uw zus met een uitvlucht opnieuw de toelating om uw moeder te bezoeken. Op 30 maart 2019 reisden uw zus en u per auto naar Tashkent, Oezbekistan, vanwaar jullie per vliegtuig, gebruik makend van jullie internationale Tadzjiekse paspoorten met Schengenvizum, verder reisden naar Duitsland, waar jullie vervolgens om asiel verzochten bij de bevoegde instanties. Jullie haalden er dezelfde asielmotieven aan als jullie uiteindelijk in België zouden doen. Op 30 september 2019 werd uw zus in het kader van een Dublinprocedure gedwongen overgebracht naar Frankrijk. Op 8 oktober 2019 kwam u per auto naar België, tegelijkertijd kwam ook uw zus vanuit Frankrijk naar België. Op 14 oktober 2019 vroegen jullie beide asiel bij de bevoegde Belgische instanties. U zelf had oorspronkelijk de intentie om uw zus in het buitenland in veiligheid te brengen en daarna naar Tadzjikistan terug te keren. Echter vernam u in Duitsland van uw moeder dat Z. (...) bij haar was geweest en u kwalijk nam dat u zijn vrouw naar het buitenland had helpen vluchten. Hij zou ermee gedreigd hebben dat als hij u in handen zou krijgen, hij u zou doden en spoorloos laten verdwijnen. Van uw eigen ex-man vernam u ook dat politie bij hem aan de deur was geweest op zoek naar u. Ze vertelden hem dat u een misdrijf had gepleegd en dat u in opsporing was. Ook uw moeder liet u weten dat de politie bij haar langs was geweest op zoek naar u. Ze hebben ook uw auto in beslag genomen.

Op 28 november 2022 is uw zus K. H. (...) met behulp van de IOM naar Tadzjikistan teruggekeerd. Jullie hadden immers vernomen dat jullie moeder door een val in september 2022 gedeeltelijk verlamd is geraakt: uw moeder was hiervoor naar diverse ziekenhuizen geweest in Dushanbe maar omwille van de problemen van uw zus en u met Z. (...) werd aan jullie moeder elke medische zorg geweigerd. Daarop besloot uw zus K. (...) dat ze haar moeder zou gaan halen in Tadzjikistan en haar zou overbrengen naar Turkije waar uw zus vele kennissen heeft en ervoor zou kunnen zorgen dat uw moeder de gepaste medische zorg zou krijgen.

Het plan was dat uw zus naar de luchthaven van Dushanbe zou reizen, en dat jullie oudste zus M. (...) jullie moeder naar de luchthaven zou brengen opdat K. (...) daarop met jullie moeder zou kunnen doorreizen naar Turkije. K. (...) regelde de benodigde reistitels en reisde vanuit België af naar de luchthaven van Dushanbe. Jullie oudste zus bracht op het afgesproken moment jullie moeder naar de luchthaven. Daar bleek echter dat jullie zus K. (...) intussen was tegengehouden door de luchthavenpolitie en opgesloten in een kamertje in de transitzone waar ze haar hadden geslagen. Haar werd duidelijk gemaakt dat ze Tadzjikistan niet binnen mocht en dat ze zonder bagage weer moest vertrekken uit Tadzjikistan. Uw oudste zus is even tot bij K. (...) gelaten om het vliegtuigticket naar Turkije aan uw zus te overhandigen. Daarop is uw zus K. (...) afgereisd naar Turkije. Bij aankomst heeft K. (...) nog aan M. (...) laten weten dat ze veilig was aangekomen in Turkije. Ook heeft ze nog foto's doorgestuurd naar uw dochter in Dushanbe, foto's waarop de blauwe plekken die het gevolg zijn van de slagen en verwondingen door de luchthavenpolitie, in haar gelaat zichtbaar zijn. Sedertdien heeft echter niemand nog een teken van leven van uw zus K. (...) gekregen.

Op 25 januari 2023 nam het CGVS in hoofde van uw zus K. (...) een beslissing van beëindiging van de behandeling van het verzoek.

U heeft intussen vernomen dat ook uw schoolgaande kinderen aan hun school in Dushanbe regelmatig door politie worden tegengehouden voor een controle van hun tassen. Politie geeft daarbij soms mobiele telefoons en schoolgerief niet meer terug. Uw oudste zus heeft hierover vergeefs de school van de kinderen en de politie aangesproken. U heeft ook vernomen dat de namen van uw zus en u op een zwarte lijst staan bij de overheden van Tadzjikistan en de Russische federatie.

Ter staving van uw identiteit en uw asielmotieven legde u volgende bewijselementen voor: een Europees rijbewijs, een diploma met bijlage, een scheidingsakte, een neerschrift van een Duits asielinterview in het kader van de Dublinregelgeving, documenten m.b.t. opleidingen en integratietrajecten in België, Belgische tewerkstellingsbewijzen. Uw internationaal Tadzjiekse paspoort bent u in Duitsland kwijtgeraakt.

Uw zus had in het kader van haar asielverzoek volgende bewijselementen voorgelegd: een rijbewijs, een doopcertificaat, gehoorverslagen uit haar Duits asielverzoek, Belgische medische attesten, Belgische medische en psychomedische attesten, familiefoto's, enveloppen van expresspostdiensten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde vervolging te vrezen door de Tadzjiekse autoriteiten en door Z. (...), de echtgenoot van uw zus K. H. (...) (OV (...)) omdat u uw zus heeft geholpen aan de greep van haar gewelddadige echtgenoot te

ontsnappen. U preciseerde daarbij dat zowel uw zus als u zelf actief worden opgespoord door de Tadzjiekse autoriteiten die onder controle staan van de kring rond de president, waartoe ook de gewelddadige ex van uw zus, Z. (...), behoort. Echter werden vaststellingen gedaan die niet langer toelaten geloof te hechten aan deze door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees.

Het gegeven dat uw zus K. H. (...) naar Tadzjikistan is teruggekeerd is immers om diverse redenen onverzoenbaar met deze door u beweerde vervolgingsvrees in de zin van een actieve opsporing van uw zus en u door minstens de autoriteiten van Tadzjikistan.

Zo blijkt allereerst uit uw verklaringen dat u nog voor het vertrek van uw zus vanuit België naar Tadzjikistan van een kennis vernomen heeft dat zowel uw naam als die van uw zus op een zwarte lijst van zowel de Tadzjiekse overheid als de Russische overheid staan, en dat als iemand reisbiljetten voor jullie tracht te boeken, jullie namen in het rood verschijnen ten teken dat aan jullie geen reisbiljetten mag worden verschaft (CGVS dd.14.03.2023 (III), p. 11-12). U gaat ervan uit dat deze vermelding op een zwarte lijst te maken heeft met het door u verklaard vervolgingsprobleem in Tadzjikistan. U vermeldt daarbij ook dat u uw zus K. (...) van dit alles op de hoogte heeft gebracht nog voor haar vertrek vanuit België naar Tadzjikistan (CGVS III, p. 12). Deze informatie maakt alleen maar onbegrijpelijker dat uw zus desondanks is teruggekeerd naar Tadzjikistan. De vermelding als zouden jullie namen op een door de Tadzjiekse en Russische overheden gedeelde zwarte lijst staan, maakt evengoed onaannemelijk dat uw zus en u niettemin bleven geloven in de slaagkansen van het voornemen dat uw zus K. (...) in de luchthaven van Dushanbe zou blijven om daar te worden herenigd met jullie moeder en vervolgens naar Turkije door te reizen.

Ten tweede blijkt uit uw verklaringen dat aan uw moeder voor de letsels die ze had opgelopen bij haar val – de directe aanleiding voor uw zus K. (...) om naar Tadzjikistan terug te keren en jullie moeder op te halen – de toegang tot gepaste medische zorg in Tadzjikistan moedwillig werd geweigerd omwille van het door u verklaarde vervolgingsprobleem, i.c. het gegeven dat uw zus zich met uw hulp heeft onttrokken aan de greep van haar gewelddadige echtgenoot (CGVS III, p. 14). Ook deze verklaring door u zou moeten leiden tot de gevolgtrekking dat een ruim aan het staatsapparaat en de echtgenoot van uw zus verbonden netwerk werd ingeschakeld om directe en indirecte vervolging ten nadele van uw zus, u zelf en uw naaste familie uit te oefenen. Niettemin meende uw zus dat haar voornemen om naar Tadzjikistan terug te keren, jullie moeder op te pikken en met haar naar Turkije door te reizen, reële kans van slagen had. Een zelfde gevolgtrekking moet worden gemaakt op basis van de aan bovenstaande te koppelen vaststelling dat uw oudste zus M. (...) (CGVS III, p. 14) vergeefs getracht heeft bij het Ministerie van Gezondheid een speciale reistoelating voor jullie moeder te verkrijgen dat steeds verplicht is in geval iemand die minder mobiel is – jullie moeder zit door haar rugletsel in een rolstoel – het land wenst uit te reizen. Deze reistoelating werd telkens geweigerd, de reden waarom is u niet duidelijk.

Uit deze verklaringen door u valt duidelijk af te leiden dat de Tadzjiekse overheid – luidens uw verklaringen tot op heden een actief beleid voert van vervolging van uw zus K. (...) en u, en in het verlengde hiervan ook controle uitoefent of allerhande diensten weigert aan naaste verwanten van u. Deze voorstelling van zaken is nadrukkelijk onverzoenbaar met de terugkeer van uw zus K. (...) naar Tadzjikistan. Dies te meer gezien uw zus luidens uw verklaringen zich voorafgaand ook tot de Tadzjiekse ambassade heeft gewend om een terugkeerdocument te verkrijgen, ze had immers geen internationaal paspoort meer (CGVS III, p. 7). Weliswaar gaf u aan dat uw zus hiertoe iemand van de ambassade had omgekocht, maar deze omkoping had als doel dat uw zus een terugkeerdocument zou verkrijgen zonder dat zij zou worden verplicht van de Belgische politie een bewijs van verlies van haar paspoort te bekomen. Dergelijke gedragswijze is opnieuw strijdig met de door jullie verklaarde vervolgingsvrees jegens het Tadzjiekse staatsapparaat. U werd trouwens geconfronteerd met de ernstige discrepantie tussen de door u verklaarde vervolgingsvrees en uw verklaringen over de terugkeer van uw zus naar jullie land van herkomst (CGVS III, p. 17-18). U bood echter geen aannemelijke verklaring. U wierp op dat uw zus K. (...) absoluut uw moeder uit Tadzjikistan wilde weghalen voor medische verzorging. U wees er verder op dat een door ngo's bemiddelde terugkeer met financiële steun enkel werd aanvaard als de terugkeer naar het land van herkomst zou zijn. Uw allereerste opmerking voldoet niet omdat u evenmin aannemelijk maakt waarom er geen andere mogelijkheid zou zijn om jullie moeder naar het buitenland te laten reizen voor medische verzorging. In deze zij benadrukt dat net uw zus K. (...) de hoofdvervolgde is in dit asielrelaas, als gevluchte echtgenote van een gewelddadige echtgenoot met hoge connecties. Dat jullie oudste zus in de gegeven omstandigheden enkel bereid zou zijn jullie moeder naar de nationale luchthaven te brengen en dat verdere initiatieven net aan uw zus K. (...) werden overgelaten, is niet geloofwaardig (CGVS III, p. 15-16). U heeft er ook geen verklaring voor waarom er desgevallend geen beroep werd gedaan op een derde persoon om uw moeder Tadzjikistan uit te begeleiden (CGVS III, p. 17). Uw verwijzing naar de verplichting om terug te reizen naar het land van herkomst heeft betrekking op de door het IOM geboden mogelijkheid om een asielverzoek te beëindigen en met financiële ondersteuning zich te laten repatriëren naar het land van herkomst. Het CGVS ziet niet hoe dergelijke verwijzing uw zus ondanks het beweerde vervolgingsrisico zou hebben gedwongen naar dit vervolgingsrisico terug te keren.

Uw voorstelling van zaken van de terugkeer van uw zus naar Tadzjikistan mist ook op andere punten geloofwaardigheid. U verklaarde in concreto dat uw zus bij aankomst in de luchthaven van Dushanbe was gearresteerd door de luchthavenpolitie en opgesloten in een kamertje waar ze was geslagen. Niettemin zou het aan uw oudste zus M. (...) zijn toegestaan dat ze tot bij K. (...) zou komen om haar het vliegtuigticket te

overhandigen waarmee ze dan van Dushanbe naar Turkije zou kunnen vliegen (CGVS III, p. 6-7). Het is in de lijn van uw relaas als zouden uw zus en u door het hele Tadzjiekse staatsapparaat worden geviseerd, niet aannemelijk dat de luchthavenpolitie van Dushanbe zou toelaten dat aan K. (...) een vliegtuigticket worden overhandigd waarmee ze het land dan weer zou kunnen verlaten.

En zelfs in de door u volgehouden hypothese dat er werkelijk geen andere optie bestond dan dat uw zus K. (...) naar Tadzjikistan zou terugkeren om er jullie moeder op te pikken en te begeleiden naar Turkije, kan redelijkerwijs worden verwacht dat uw zus K. (...) en u zeer duidelijke afspraken zouden maken over het voorgenomen plan en de mogelijkheden om met elkaar in contact te treden in geval van nood. Het tegendeel blijkt echter het geval te zijn.

Ofschoon van tevoren vaststond dat uw zus K. (...) uiteindelijk naar Turkije wilde met jullie moeder, heeft u vrijwel geen enkele relevante informatie dienaangaande. Zo heeft u absoluut geen idee waar in Turkije K. (...) zich zou bevinden (CGVS III, p. 6). U heeft er ook geen idee van naar welke Turkse luchthaven K. (...) is gevlogen vanuit Taskent, Tadzjikistan (CGVS III, p. 6). Deze laatste onwetendheid in uw hoofde is geheel niet aannemelijk gezien u toch verklaard had dat uw oudste zus M. (...) zowel voor uw moeder als uw zus K. (...) vliegtuigtickets had geregeld opdat beide vrouwen samen naar Turkije zouden kunnen vliegen (CGVS III, p. 9). Verder verklaart u weliswaar dat K. (...) van de Tadzjiekse ambassade – bij afwezigheid van een geldig internationaal paspoort – een speciaal terugkeerdokument had voor haar terugkeer naar Tadzjikistan. Welke reistitels uw zus dan wel had om vanuit Tadzjikistan Turkije binnen te mogen, wist u dan weer niet (CGVS III, p. 7). U blijkt ook met geen enkele van de Turkse kennissen van uw zus contact te hebben (CGVS II, p. 15). U heeft ook met uw zus K. (...) geen voorafgaande afspraken gemaakt wie u zou kunnen contacteren in geval van nood. Uw verklaring dat u geen contact kon leggen met een Turkse kennis van uw zus omdat u een door u uitgeprobeerde vertaalapp slecht zou vertalen (CGVS III, p. 15), kan daarbij bezwaarlijk aanzien worden als een significant beletsel om contact te zoeken met eventuele Turkse kennissen van uw zus.

Tenslotte blijkt ook dat uw familie en u onaannemelijk weinig hebben gedaan om het contact te herstellen met uw zus eens gebleken was dat ze niet meer reageerde op telefonische oproepen. In concreto verklaarde u dat uw zus K. (...) bij aankomst in Turkije jullie oudste zus M. (...) had ingelicht dat ze veilig in Turkije was aangekomen, en dat ze vervolgens naar uw oudste dochter foto's had doorgestuurd van de blauwe plekken die ze nog had in het gelaat na de slagen en verwondingen door de luchthavenpolitie van Dushanbe. Daarna zou ze niet meer hebben gereageerd op pogingen tot contactname (CGVS III, p. 6, 7). Welnu, onaannemelijk is dat uw familie en u geen verdere stappen hebben ondernomen om het contact te herstellen dan wel duidelijkheid te krijgen over het verdere lot van uw zus K. (...) in Turkije (CGVS III, p. 16-17). U verklaarde in concreto dat u zelf alleen maar kon huilen maar dat u niet zelf naar Turkije kon gaan om uw zus te zoeken omdat u zelf niet meer over een paspoort beschikt. Uw oudste zus M. (...) wil niet naar Turkije gaan omdat ze zelf geen verdere problemen wil. Het spreekt voor zich dat een persoonlijke verplaatsing naar Turkije slechts één van de manieren is om het contact met uw zus K. (...) te herstellen. Het hierboven vastgesteld gebrek aan kennis in uw hoofde over de concrete plannen of contacten van uw zus is des te onaannemelijker gezien de relevantie hiervan voor mogelijkheden om het contact met uw zus K. (...) te herstellen.

Gegeven bovenstaande wordt geen geloof gehecht aan uw verklaringen aangaande de terugkeer van uw zus K. (...) naar jullie land van herkomst als zou uw zus K. (...) ondanks het ware vervolgingsrisico naar Tadzjikistan zijn teruggekeerd louter om jullie hulpbehoevende moeder op te pikken en door te reizen naar Turkije voor de nodige medische zorg. Het moge duidelijk zijn dat u moedwillig de Belgische asielinstanties tracht te misleiden voor wat betreft de ware toedracht van de terugkeer van uw zus K. (...) naar Tadzjikistan. Deze vaststelling is zwaarwichtig. De terugkeer van uw zus K. (...) naar Tadzjikistan via IOM werd objectief vastgesteld (cfr terugkeermelding IOM in uw administratief dossier). Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen aangaande deze terugkeer, kan alleen maar worden afgeleid dat uw zus niet of niet langer een gegronde vervolgingsvrees heeft ten aanzien van jullie land van herkomst. Gezien u uw vervolgingsvrees in het causaal verlengde plaatst van de door uw zus K. (...) geuite vervolgingsvrees – u zou door de ex van uw zus en bijgevolg door het Tadzjiekse staatsapparaat worden geviseerd omdat u uw zus had helpen ontsnappen aan haar gewelddadige echtgenoot – kan ook in uw hoofde geen aannemelijke vervolgingsvrees ten aanzien van Tadzjikistan worden vastgesteld.

De door u neergelegde bewijselementen (Europees rijbewijs, diploma met bijlage, scheidingsakte, attest m.b.t. uw Duitse asielverzoek, documenten m.b.t. opleidingen en integratietrajecten in België, Belgische tewerkstellingsbewijzen) zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen te herstellen. Deze stukken bevestigen uw identiteit, burgerlijke staat, opleiding en aspecten van integratie in de Belgische samenleving maar bieden geen informatie aangaande de beweerde vervolgingsvrees ten aanzien van Tadzjikistan. Het neerschrift van een Duits asielinterview in het kader van de Dublinregelgeving bevestigt dat u met betrekking tot een mogelijke Dublinoverdracht naar Frankrijk bent gehoord door de Duitse asielinstantie op 6 mei 2019. Dit neerschrift bevat enkel verklaringen over visa, concrete reismodaliteiten, maar geen uitleg aangaande de door u verklaarde asielmotieven. Bijgevolg is ook dit stuk niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw asielmotieven te herstellen. Volledigheidshalve zij er nog op gewezen dat u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS (CGVS III, p.) van op uw mobiele telefoon een foto heeft getoond waarop het gelaat van uw zus K. (...) getoond werd met zichtbare blauwe plekken. Er werd u gevraagd deze foto door te sturen naar het CGVS maar dit blijkt niet te zijn gelukt. U heeft niet anderszins deze foto aan het CGVS bezorgd. Wat hier ook van zij, soortgelijke foto is alleszins

niet van aard dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de terugkeer van uw zus naar Tadzjikistan zou kunnen herstellen. De bewijskracht van dergelijke beeldopname is ook gering gezien de mogelijkheid tot manipulatie van het beeld.

Ook de in het administratief dossier van uw zus K. H. (...) (O.V. (...)) neergelegde bewijselementen (rijbewijs, doopcertificaat, gehoorverslagen uit haar Duits asielverzoek, Belgische medische en psychomedische attesten, familiefoto's, enveloppen van expresspostdiensten) zijn niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen beïnvloeden of weerleggen. Haar rijbewijs en doopcertificaat hebben betrekking op de identiteit en het confessioneel profiel van uw zus maar bieden geen informatie over enige vervolgingsvrees en al zeker geen indicatie die bovenstaande vaststellingen van bedrieglijkheid zou kunnen weerleggen. De familiefoto's leggen een verband tussen uw zus en bij uitbreiding haar familie enerzijds en de echtgenoot van uw zus en diens familie anderzijds maar bieden geen indicatie van enige vervolgingsvrees die nog actueel zou zijn, of een argument dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de asielmotieven van uw zus en u zou kunnen herstellen. De enveloppen van expresspostdiensten bewijzen enkel dat er poststukken vanuit Tadzjikistan naar jullie zijn opgestuurd. De Belgische medische en psychomedische stukken voor uw zus maken melding van een litteken van een keizersnede en psychotraumata die compatibel zijn met het verklaarde huiselijk geweld door de echtgenoot van uw zus K. (...). Dienaangaande zij gewezen op twee aspecten: allereerst zij erop gewezen dat (psycho)medische verslagen en attesten weliswaar een bepaalde diagnose kunnen stellen, maar geen uitsluitsel kunnen geven over de oorzaak en omstandigheden van de problemen. Een arts of psycholoog kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit het asielrelaas van uw zus en u. Daarbij komt dat de verwijzing naar het huiselijk geweld door de echtgenoot van uw zus niets afdoet aan de feitelijke vaststelling dat uw zus niettemin naar haar land van herkomst is teruggekeerd – wat in dit geval incompatibel is met de aanname van een actuele vervolgingsvrees jegens het overheidsapparaat en de presidentiële entourage van dit land – en dat uw verklaringen aangaande het motief en de concrete modaliteiten van deze terugkeer ongeloofwaardig zijn. De stukken uit het Duitse asielsdossier van uw zus betreffen gehoren door de Duitse asielinstantie in het kader van het Dublinonderzoek en bevatten ook verklaringen over jullie asielmotieven die grotendeels gelijklopend zijn met de verklaringen die uw zus en u dienaangaande ten overstaan van de Belgische asielinstanties hebben gedaan. Deze stukken bevatten echter geen informatie die van aard is de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de terugkeer van uw zus naar Tadzjikistan herstellen of anderszins te wijzen op een vervolgingsvrees die wel verenigbaar is met het feit van deze terugkeer.

Tenslotte zij nog gewezen op een door de researchdienst van het CGVS, Cedoca, verricht onderzoek, waarvan het resultaat bij uw administratief dossier werd gevoegd (COI Focus dd.23.11.2021) en waaruit bepaalde informatie aangaande het huwelijk van uw zus met Z. (...), en over diens familie kunnen worden afgeleid, waarvoor weliswaar geen verdere bevestiging kon worden gevonden. Een bron gaf zo aan dat Z (...) eerder inderdaad gehuwd is geweest met de (...) van de zittende president maar dat er begin jaren 2000 sprake was van een scheiding, waarna alle bezittingen van Z. (...) zouden zijn in beslag genomen en Z. (...) zelf het land zou zijn uitgejaagd. Een andere bron situeert deze scheiding in 2006 en vermeldt eveneens dat de bezittingen van Z. (...) werden geconfisqueerd en hij verder het land is uitgejaagd. Een bron vermeldt ook dat de ex van Z. (...), de (...) van de zittende president, misnoegd was over het tweede huwelijk van Z. (...) (met uw zus) en dat zij ervoor had gezorgd dat er drugs werden geplaatst in de auto van uw zus, waarna uw zus in de gevangenis werd opgesloten. Daarop zou Z. (...) de borgsom voor zijn echtgenote hebben betaald, waarna het koppel het land zou hebben verlaten. U zelf werd in dit kader concreet gevraagd of Z. (...) ooit problemen heeft gehad met zijn ex, of dat uw zus ooit problemen heeft gehad met de ex van Z. (...) (CGVS dd.04.07.2022 (II), p. 5). U antwoordde twee maal ontkennend. Ook uw zus werd in haar persoonlijk onderhoud met het CGVS van 04.07.2022 (p.10-11) gevraagd of Z. (...), of zij zelf, ooit problemen had met de ex van Z. (...). Ook uw zus ontkende telkens. Ze verwees zelf echter naar internetinformatie als zou de ex van Z. (...) hem na de scheiding 'hebben geruïneerd' maar deze informatie klopte niet, luidens uw zus. Uit voorgaande volgt bijgevolg dat de informatie in de genoemde COI Focus niet van aard is om de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheden te weerleggen dan wel anderszins een vervolgingsvrees in hoofde van uw zus of u te vermoeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3

van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Tadzjikistan vreest verzoekende partij vervolging door de Tadzjiekse autoriteiten en door Z., de echtgenoot van haar zus K., omdat zij haar zus heeft geholpen aan haar gewelddadige echtgenoot te ontsnappen (notities CGVS d.d. 04/07/2022, p. 3-4). Zowel verzoekende partij als haar zus zouden actief worden opgespoord door de Tadzjiekse autoriteiten (notities CGVS d.d. 04/07/2022, p. 7-8; notities CGVS d.d. 14/03/2023, p. 11-12).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden vrees voor de Tadzjiekse autoriteiten en/of Z.

Meer bepaald wordt erop gewezen dat verzoekende partij haar vervolgingsvrees in het causaal verlengde plaatst van de door haar zus K. geuite vervolgingsvrees – verzoekende partij zou door de man van haar zus en bijgevolg door het Tadzjiekse staatsapparaat worden geveiseerd omdat zij haar zus had helpen ontsnappen aan haar gewelddadige echtgenoot – doch dat haar zus naar Tadzjikistan is teruggekeerd, hetgeen onverzoenbaar is met de bewering dat verzoekende partij en haar zus actief zouden worden opgespoord door de Tadzjiekse autoriteiten. *In concreto* wordt er hierbij door verwerende partij op gewezen dat het gelet op de beweerde actieve opsporing door de Tadzjiekse autoriteiten – verzoekende partij vernam nog voor het vertrek van haar zus dat hun naam op de zwarte lijst van zowel de Tadzjiekse als Russische overheden stond alsook gaf zij aan dat haar moeder wegens het vervolgingsprobleem moedwillig de toegang werd geweigerd tot gepaste medische zorg in Tadzjikistan – onaannemelijk is dat (i) haar zus K. zich tot de Tadzjiekse ambassade wendde om een terugkeerdokument te verkrijgen, (ii) wat betreft de verklaring dat haar zus K. naar Tadzjikistan terugkeerde om hun moeder er weg te halen zodat zij medische verzorging kon krijgen, uitgerekend haar zus K., *i.e.* de hoofdvervolgde, hiervoor naar Tadzjikistan reist en er niet gezocht werd naar een andere mogelijkheid om hun moeder naar het buitenland te laten reizen voor medische verzorging, zoals bijvoorbeeld met de hulp van een derde persoon, (iii) de luchthavenpolitie van Dushanbe hun zus M. tot bij K. zou hebben gelaten waardoor deze haar het vliegtuigticket naar Turkije kon overhandigen en K. op deze manier het land kon verlaten, (iv) zij en haar zus geen duidelijke afspraken hebben gemaakt over het voorgenomen plan en de mogelijkheden om met elkaar in contact te treden in geval van nood, en (v) zij en haar familie dermate weinig hebben ondernomen om het contact te herstellen met haar zus K. eens bleek dat ze niet meer reageerde op telefonische oproepen. Er wordt dan ook geconcludeerd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen van verzoekende partij en haar zus.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die deze vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Met haar betoog dat de terugkeer van haar zus een wanhoopsdaad betrof uit bezorgdheid voor hun moeder, dat het in eerste instantie de bedoeling was van haar zus om rechtstreeks naar Turkije te vliegen doch dat een terugkeer met de hulp van IOM enkel mogelijk was indien zij terugkeerde naar haar land van herkomst, dat haar zus hoopte de douanebeambten op de luchthaven te kunnen omkopen en dat haar zus iemand van de Tadzjiekse ambassade had omgekocht om een terugkeerdokument te verkrijgen, doet verzoekende partij geenszins *in concreto* afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane bevindingen waaruit blijkt dat de terugkeer van haar zus K. naar Tadzjikistan onverzoenbaar is met de beweerde vervolging door de Tadzjiekse autoriteiten en/of Z. In het bijzonder maakt verzoekende partij tot op heden niet aannemelijk dat er geen andere mogelijkheid was om hun moeder naar het buitenland te laten reizen voor medische verzorging en dat het absoluut noodzakelijk was dat uitgerekend haar zus K. diende terug te keren naar Tadzjikistan.

Door verder louter te benadrukken dat zij over bepaalde elementen wel gedetailleerd kon vertellen, doet verzoekende partij evenmin *in concreto* afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen waaruit het ongeloofwaardig karakter van haar asielrelaas blijkt. De Raad wijst er hierbij nog op dat op de commissaris-generaal geenszins de verplichting rust om alle elementen in het voordeel, dan wel nadeel, van de asielzoeker op te nemen in de motivering van de bestreden beslissing.

Ten slotte geeft verzoekende partij nog aan dat zij ondertussen terug contact heeft met haar zus die zich wel degelijk in Turkije bevindt. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij desbetreffend een aantal foto's van haar zus met een Turkse krant, waarmee zij wil aantonen dat haar zus zich op die welbepaalde datum in Turkije bevond (zie bijlage 2). De Raad oordeelt evenwel dat verzoekende partij hier evenmin kan overtuigen. Vooreerst dient immers te worden vastgesteld dat, hoewel zij opnieuw contact zou hebben met haar zus in Turkije, verzoekende partij niet de minste concrete informatie geeft over de reden waarom haar zus na haar aankomst in Turkije eind 2022 zo lang van de radar verdween, noch omtrent de huidige situatie van haar zus. Verder acht de Raad het niet ernstig dat verzoekende partij ter staving van het verblijf van haar zus in Turkije sinds eind 2022 louter een aantal ongedateerde foto's kan neerleggen van haar zus die poseert met een Turkse krant, zonder dat uit deze foto's op enerlei wijze valt af te leiden dat haar zus zich in Turkije bevindt. Het louter in het bezit zijn van een Turkse krant toont immers niet aan dat men zich ook in dit land bevindt, nu kranten ook buiten de landsgrenzen kunnen worden verspreid. Bovendien bieden dergelijke privéfoto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden hoe dan ook geen garantie over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, waardoor er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. Verzoekende partij blijft dan ook in gebreke aan te tonen dat haar zus zich daadwerkelijk in Turkije bevindt.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog aanvoert dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar “*erg kwetsbaar profiel*”, stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat dit verder toe te lichten en aan te duiden waar en hoe verwerende partij bij de beoordeling van haar verklaringen en haar verzoek om internationale bescherming geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met haar profiel, laat staan dat zij hiermee aantoonst of aannemelijk maakt dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden beslissing.

2.2.8. Wat betreft de door verzoekende partij neergelegde documenten en stukken (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) en de stukken die haar zus bijbracht ter staving van haar verzoek (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1), treedt de Raad verwerende partij in navolgende motivering, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: “*De door u neergelegde bewijselementen (Europees rijbewijs, diploma met bijlage, scheidingsakte, attest m.b.t. uw Duitse asielverzoek, documenten m.b.t. opleidingen en integratietrajecten in België, Belgische tewerkstellingsbewijzen) zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen te herstellen. Deze stukken bevestigen uw identiteit, burgerlijke staat, opleiding en aspecten van integratie in de Belgische samenleving maar bieden geen informatie aangaande de beweerdde vervolgingsvrees ten aanzien van Tadzjikistan. Het neerschrift van een Duits asielinterview in het kader van de Dublinregelgeving bevestigt dat u met betrekking tot een mogelijke Dublinoverdracht naar Frankrijk bent gehoord door de Duitse asielinstantie op 6 mei 2019. Dit neerschrift bevat enkel verklaringen over visa, concrete reismodaliteiten, maar geen uitleg aangaande de door u verklaarde asielmotieven. Bijgevolg is ook dit stuk niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw asielmotieven te herstellen. Volledigheidshalve zij er nog op gewezen dat u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS (CGVS III, p.) van op uw mobiele telefoon een foto heeft getoond waarop het gelaat van uw zus K. (...) getoond werd met zichtbare blauwe plekken. Er werd u gevraagd deze foto door te sturen naar het CGVS maar dit blijkt niet te zijn gelukt. U heeft niet anderszins deze foto aan het CGVS bezorgd. Wat hier ook van zij, soortgelijke foto is alleszins niet van aard dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de terugkeer van uw zus naar Tadzjikistan zou kunnen herstellen. De bewijskracht van dergelijke beeldopname is ook gering gezien de mogelijkheid tot manipulatie van het beeld.*

Ook de in het administratief dossier van uw zus K. H. (...) (O.V. (...)) neergelegde bewijselementen (rijbewijs, doopcertificaat, gehoorverslagen uit haar Duits asielverzoek, Belgische medische en psychomedische attesten, familiefoto's, enveloppen van expresspostdiensten) zijn niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen beïnvloeden of weerleggen. Haar rijbewijs en doopcertificaat hebben betrekking op de identiteit en het confessioneel profiel van uw zus maar bieden geen informatie over enige vervolgingsvrees en al zeker geen indicatie die bovenstaande vaststellingen van bedrieglijkheid zou kunnen weerleggen. De familiefoto's leggen een verband tussen uw zus en bij uitbreiding haar familie enerzijds en de echtgenoot van uw zus en diens familie anderzijds maar bieden geen indicatie van enige vervolgingsvrees die nog actueel zou zijn, of een argument dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de asielmotieven van uw zus en u zou kunnen herstellen. De enveloppen van expresspostdiensten bewijzen enkel dat er poststukken vanuit Tadzjikistan naar jullie zijn opgestuurd. De Belgische medische en psychomedische stukken voor uw zus maken melding van een litteken van een keizersnede en psychotraumata die compatibel zijn met het verklaarde huiselijk geweld door de echtgenoot van uw zus K. (...). Dienaangaande zij gewezen op twee aspecten: allereerst zij erop gewezen dat (psycho)medische verslagen en attesten weliswaar een bepaalde diagnose kunnen stellen, maar geen uitsluitsel kunnen geven over de oorzaak en omstandigheden van de problemen. Een arts of psycholoog kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit het asielrelaas van uw zus en u. Daarbij komt dat de verwijzing naar het huiselijk geweld door de echtgenoot van uw zus niets afdoet aan de feitelijke vaststelling dat uw zus niettemin naar haar land van herkomst is teruggekeerd – wat in dit geval incompatibel is met de aanname van een actuele vervolgingsvrees jegens het overheidsapparaat en de presidentiële entourage van dit land – en dat uw verklaringen aangaande het motief en de concrete modaliteiten van deze terugkeer ongeloofwaardig zijn. De stukken uit het Duitse asieldossier van uw zus betreffen gehoren door de Duitse asielinstantie in het kader van het Dublinonderzoek en bevatten ook verklaringen over jullie asielmotieven die grotendeels gelijklopend zijn met de verklaringen die uw zus en u dienaangaande ten overstaan van de Belgische asielinstanties hebben gedaan. Deze stukken bevatten echter geen informatie die van aard is de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de terugkeer van uw zus naar Tadzjikistan herstellen of anderszins te wijzen op een vervolgingsvrees die wel verenigbaar is met het feit van deze terugkeer.”

2.2.9. Ten slotte stelt de Raad nog vast dat verzoekende partij evenmin concrete elementen bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de motivering in de bestreden beslissing dat de informatie die uit de COI-Focus van 23 november 2021 blijkt niet van aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheden te weerleggen dan wel anderszins een vervolgingsvrees in hoofde van haar zus of verzoekende partij te vermoeden. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze desbetreffend het volgende motiveert: “*Ten slotte zij nog gewezen op*

een door de researchdienst van het CGVS, Cedoca, verricht onderzoek, waarvan het resultaat bij uw administratief dossier werd gevoegd (COI Focus dd.23.11.2021) en waaruit bepaalde informatie aangaande het huwelijk van uw zus met Z. (...), en over diens familie kunnen worden afgeleid, waarvoor weliswaar geen verdere bevestiging kon worden gevonden. Een bron gaf zo aan dat Z. (...) eerder inderdaad gehuwd is geweest met de (...) van de zittende president maar dat er begin jaren 2000 sprake was van een scheiding, waarna alle bezittingen van Z. (...) zouden zijn in beslag genomen en Z. (...) zelf het land zou zijn uitgejaagd. Een andere bron situeert deze scheiding in 2006 en vermeldt eveneens dat de bezittingen van Z. (...) werden geconfisqueerd en hij verder het land is uitgejaagd. Een bron vermeldt ook dat de ex van Z. (...), de (...) van de zittende president, misnoegd was over het tweede huwelijk van Z. (...) (met uw zus) en dat zij ervoor had gezorgd dat er drugs werden geplaatst in de auto van uw zus, waarna uw zus in de gevangenis werd opgesloten. Daarop zou Z. (...) de borgsom voor zijn echtgenote hebben betaald, waarna het koppel het land zou hebben verlaten. U zelf werd in dit kader concreet gevraagd of Z. (...) ooit problemen heeft gehad met zijn ex, of dat uw zus ooit problemen heeft gehad met de ex van Z. (...) (CGVS dd.04.07.2022 (II), p. 5). U antwoordde twee maal ontkennend. Ook uw zus werd in haar persoonlijk onderhoud met het CGVS van 04.07.2022 (p.10-11) gevraagd of Z. (...), of zij zelf, ooit problemen had met de ex van Z. (...). Ook uw zus ontkende telkens. Ze verwees zelf echter naar internetinformatie als zou de ex van Z. (...) hem na de scheiding 'hebben geruïneerd' maar deze informatie klopte niet, luidens uw zus. Uit voorgaande volgt bijgevolg dat de informatie in de genoemde COI Focus niet van aard is om de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheden te weerleggen dan wel anderszins een vervolgingsvrees in hoofde van uw zus of u te vermoeden."

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.11. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Tadzjikistan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 27 september 2021, 4 juli 2022 en 14 maart

2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Dari tijdens haar eerste gehoor en een tolk Russisch tijdens haar tweede en derde gehoor. Tijdens haar persoonlijke onderhouden werd zij tevens bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT